

Rev. İlhan Keskinöz

YÜCE GÖREV

(*Misyolojiye Giriş*)

“Müjde’yi Duyurma
ve Öğrenci Yetiştirme yoluyla
kilisenin güçlenerek büyümesi
ve yeryüzüne yayılması üzerine bir çalışma”

YAYIN NO:

KİTAP: YÜCE GÖREV (*Misyolojiye Giriş*)
Reform Semineri Notu-2009

Yazar: Rev. İlhan Keskinöz

Kapak Tasarım: Bio Ofset

Sipariş Adresi-Yayıncı:

© **avemedya**

İstiklal Cad. Tokathıyan İş Mrk. No:76 K:1/1 Beyoğlu/İST.

Tel: 0212 244 0 244 Faks: 0212 251 97 71

info@avemedya.com - www.avemedya.com

Bu kitabın tüm hakları yazarına aittir. Yazarın yazılı izni olmadan hiçbir biçimde ve hiçbir yolla bu kitabın içeriğinin bir kısmı veya tümü yeniden üretilemez ya da dağıtılamaz.

ISBN:

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 19847

© **Türk Dünyası Presbiteryen Kilisesi**

www.presbiteryen.org

© Bio Ofset Matbaacılık Yay. San ve Dış Tic. Ltd. Şti.

İstiklal Cad. Tokathıyan İş Mrk. No:76 K:1/1 Beyoğlu/İST.

Tel: +90 212 244 0 244 Faks: +90 212 251 97 71

Baskı:

Bio Ofset Matbaacılık Yay. San ve Dış Tic. Ltd. Şti.

Davutpaşa Cd. Kazım Dinçol Sn. Sit. No:81/89 Topkapı/İST.

Tel: +90 212 567 73 13 Faks +90 212 251 97 71

info@bioofset.com / www.bioofset.com

1. Basım: Haziran 2012

Kısaltmalar:

BİA: Belçika İnanç Açıklaması

WİA: Westminster İnanç Açıklaması

WUİ: Westminster Uzun İlmihal

Hİ: Heidelberg İlmihali

İÇİNDEKİLER

Önsöz	5
Neden Misyoloji Çalışırız?	8
Yüce Görev (Matta 28:18-20)	21
Yüce Görev (Elçilerin İşleri 6:1-7)	22
Kilise	23
I.Genel Bakış	28
II. Müjdeleme ve Öğrenci Yetiştirmeye Bakış	54
III. Mesih'in Öğrencisi Olma Ayrıcalığı	82
IV. Mesih'i Taklit Etmek	144
V. Kutsal Ruh	158
VI. Mesih ve Müjde Uğruna	167

ÖNSÖZ

Bazen Hristiyanlar “müjdeleme” konusuna bakarken “kurtuluş konusunda dünyaya kaç adımda kısa ve öz bir mesajın nasıl verilebileceği veya Mesih’in Rab’liğinin en kısa ve öz bir şekilde nasıl anlatılacağı veya insanlarla Hristiyanlık, Kutsal Kitap ya da Kutsal Üçlük hakkında en kısa şekilde nelerden konuşulabileceği” hakkında izlemeleri gereken yol; ve öğrenip öyle öğretmeleri gereken “kısa ve öz pratik bilgiler” olarak düşünürler.

Ancak kişinin “müjdeleme” hakkında “kısa ve öz öğretileri” ya da “temel prensipleri” bilmesi farklı bir şey; Kutsal Kitap’ın müjdelemeye (Misyolojiye) bakışını bir bütün halinde bilerek Müjde’yi duyurmayı istemesi farklı bir şeydir.

Bu yüzden de bir vaiz yetiştirmek için gerekli olan süre ve materyal ne kadar ise; bir Müjdeciyi de yetiştirecek şeyler en az o kadar olmalıdır.

Bu yüzden de Misyoloji çalışmak, bazı yöntemler ışığında bazı şeyleri paylaşmaktan farklı bir şeydir. Misyoloji bizlerin Müjde’ye bakışını ve müjdelemeye olan bakışını etkiler; çünkü Misyoloji öncelikle kişisel olarak her bir Hristiyanın yaşamını etkiler [etkilemelidir].

Bu çalışma notlarının amacı, Misyolojinin her adımında bir ayet karşınıza çıkararak Misyolojiye bakışınıza bir yenilenme getirmek; ayetlerin işaret ettiği şekilde Kutsal Kitap’a bir bütün olarak bakabilme pratiğini yerleştirmeye

çalışmaktır. Böylece Misyolojinin ne olmadığını da gözden geçirebileceksiniz.

Diğer yandan bu kitap boyunca Mesih'in "Müjde'yi Duyurma ve Öğrenci Yetiştirme" konusunda yaptıklarına bakarak okuyucuların kendilerine ilkeler çıkarabilmesi amaçlanmıştır.

Bereket olması dileği ile...

Rev. İlhan Keskinöz

Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi
anlatmadan edemeyiz.
(Elçilerin İşleri 4:20)

Neden Misyoloji Çalışırız?

Misyoloji Çalışmak-1

Luka 10:25 Bir Kutsal Yasa uzmanı İsa'yı denemek amacıyla gelip şöyle dedi: "Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?"

26 İsa ona, "Kutsal Yasa'da ne yazılmıştır?" diye sordu. "Orada ne okuyorsun?"

27 Adam şöyle karşılık verdi: "Tanrının Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seveceksin."

28 İsa ona, "Doğru yanıt verdin" dedi. "Bunu yap ve yaşayacaksın."

29 Oysa adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa'ya, "Peki, komşum kim?" dedi.

30 İsa şöyle yanıt verdi: "Adamın biri Yeruşalim'den Eriha'ya inerken haydutların eline düştü. Onu soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler.

31 Bir rastlantı olarak o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından geçip gitti.

32 Bir Levili de oraya varıp adamı görünce aynı şekilde geçip gitti.

33 O yoldan geçen bir Samiriyeli ise adamın bulunduğu yere gelip onu görünce, yüreği sızladı.

34 Adamın yanına gitti, yaralarının üzerine yağla şarap dökerek sardı. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip hana götürdü, onunla ilgilendi.

35 Ertesi gün iki dinar çıkararak hancıya verdi. 'Ona iyi bak' dedi, 'Bundan fazla ne harcarsan, dönüşümde sana öderim.'

36 "Sence bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen adama komşu gibi davrandı?"

37 Yasa uzmanı, "Ona acıyıp yardım eden" dedi. İsa, "Git, sen de öyle yap" dedi.

Bu ayetleri özetlersek; bir gün *Kutsal Yasa uzmanı* Mesih'e "sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?" diye soruyor (25.a). Mesih de "*Kutsal Yasa'da ne yazılmıştır?*" diye sorunca, adam cevap veriyor:

27 "**Tanrın Rab'bi** bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. **Komşunu** da kendin gibi seveceksin."

Ve Mesih bu cevabı onaylıyor (28.a.): "**Doğru yanıt verdin, bunu yap ve yaşayacaksın.**" Mesih'in bu sözleri onaylaması aynı zamanda bizlere '*bilmek ve yapmak*' arasındaki farkı gösteriyor.

O zaman *Kutsal Yasa uzmanı* Mesih'e "*Peki, komşum kim?*" diye soruyor. Ve o zaman Mesih bize bu meseli anlatıyor:

Adamın biri yolculuk sırasında haydutlar tarafından saldırıya uğruyor, Oradan geçen bir kâhin adamı görünce yolun öbür yanından geçip gidiyor (31.a). Daha sonra bir Levili adamı görünce aynı şekilde o da geçip gidiyor (32.a.). Sonra yoldan geçen bir Samiriyeli ise bu yaralı adamı gö-

rünce, yüreği sızlıyor (33.a.). Adamın yaralarına yağla şarap dökerek sarıyor. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip hana götürüyor, hancıya onunla ilgilenmesi için iki dinar veriyor, adamın tedavi edilmesini sağlıyor.

Bu yaralı kişi üç farklı kişi ile karşılaşılıyor: kahin, levili ve Samiriyeli. Soru şudur: siz bu üç kişiden hangisine benziyorsunuz?

Soruyu soran Kutsal Yasa uzmanı ve hikayedeki Levili ve kahin Kutsal Kitap bilgilerine rağmen henüz “komşuları kim?” bilemiyorlardı. Çünkü o zamanda böyle dindar kimselerin özellikle Samiriyeli’ler ile ilişkisi yoktu; ve bu kimseler kültürel olarak kendi halkından başka kimselere –yabancılara- mesafeli kimselerdi.

Öyleyse kiliseler (Hristiyanlar) böyle bir unutkanlığa, ihmalkarlığa ya da böyle bir hataya düşmemek için komşularının kim olduğunu göz önünde tutmalıdırlar; çünkü ayet "**Tanrın Rab'bi** bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. **Komsunu** (insanı) da kendin gibi seveceksin" diye emretmektedir.

Bu ayetlerdeki Kutsal Yasa uzmanı ya da Levili ve kahin karakterleri bizlere Kutsal Kitap’tan bir başka örneği, tapınağa dua etmeye giren vergi görevlisi ve Ferisi meselini hatırlatmaktadır:

Luka 18:9-10 Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: "Biri Ferisi, öbürü vergi görevlisi iki kişi dua etmek üzere tapınağa çıktı.

11 Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: 'Tanrım, öbür insanlara -soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere- ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim.

12 Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.'

13 "Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, 'Tanrım, ben günahkâra merhamet et' diyordu.

14 "Size şunu söyleyeyim, *Ferisi değil, bu adam aklandırmış olarak evine döndü.* Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir."

Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan Ferisi "oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum" düşüncesiyle, yaptığı iyi işlere bakarak günahsız olduğunu düşünüyordu; ve bu yüzden günahları için üzülen vergi görevlisine bu Ferisi küçümseyerek bakıyordu. Bu durumda Ferisi kendi standartlarını Tanrı'nın standartlarında görmekteydi –*bu, gurur demektir.*

Bu yüzden Ferisi günahlarından dolayı acı çeken biri olan vergi görevlisine yardım etmeyi dahi düşünemedi, günahlardan dolayı böyle yaralı birine bir komşu olmak istemedi. Ferisi, *günahkar olduğu için yani günahını gördüğü için pişmanlıkla Tanrı'dan bağışlanma dilenen bu vergi görevlisine şefkat gösteremedi (Luka 18:9-14).* Çünkü Ferisi Yasa'ya göre sadece kendisini doğru görüyordu.

"Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla **seveceksin.** **Komşunu** da kendin

gibi seveceksin" diyen ayete rağmen Ferisi neden böyle davrandı? Çünkü Ferisi kendi doğruluğuna güvendiği için başkalarına tepeden bakan biri olmuştu.

Soru şudur: Siz kime benziyorsunuz? Bizler hepimiz kime benzemek için çalışmalıyız?

Diğer yandan bu olay bize *kaybolan oğul (Luka 15:11-31)* meselini hatırlatıyor. Kayıp olan oğul günah içinde yaşadığı yıllardan sonra pişmanlıkla evine dönüyor. Baba oğlunu kabul ediyor; ve tövbe eden oğlu için evinde bir şölen veriyor.

Bu oğlun kardeşi ise, yani evdeki oğul, günahta kaybolan kardeşinin kurtuluşuna ilgi duymuyor (28-31), babasının bu günahkar oğlunu affetmesine sinirleniyor. Çünkü evdeki oğul da tıpkı Yasa uzmanı, kahin, Levili ve Ferisi gibi komşusu kim bilmiyordu. Bu yüzden evdeki oğul *insan kardeşinin kurtuluşu için çalışmak istemiyordu*. Ölümden kurtulan kendi kardeşi için sevinemiyordu. Çünkü iyi Samiriyelinin insana *-bir yabancıya bile-* acıyan yüreğine sahip değildi.

Bu üç mesel bize ne söylüyor? Her dilden, her ulustan, her ırktan insanları kendinizle bir görmeniz gerekiyor; *yabancıları, göçmenleri, sürekli veya geçici olarak çevrenizde yaşayan misafirleri kendiniz gibi sevdiğiniz komşunuz olarak görmeniz gerekiyor*. Yabancılarla, göçmenlere, misafirlere, komşulara iyi Samiriyeli'nin yüreği ile bakmanız gerekiyor. Çünkü ayet "**Tanrın Rab'bi** bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. **Komşunu** da kendin gibi seveceksin" diyor.

Öyleyse Müjde'yi yerin bütün uçlarına duyurmayı istememiz, otomatik olarak yaptığımız bir görev değildir. Misyoloji çalışmak, Tanrı'yı ve insanı sevmemizin bir sonucu olarak, kendi kardeşine ve hiç tanımadığı bir başka insana aynı sevgi ve merhametle bakmayı bize hatırlatıyor.

Diğer yandan baktığımız bu üç mesel ile aslında Mesih bizlerin "RAB" hakkındaki düşüncelerine bir yenilenme getirmek istiyor; böylece Mesih bizlerin '*insan*' hakkındaki bakış açımıza bir yenilenme getirmek istiyor: RAB lütfekar olduğu için bizleri kendi ev halkı yaptı; bizler de '*Tanrı suretinde yaratılmış insana*' lütfekar olmalıyız; elinde Kutsal Kitap tutan insanlar olarak, bağışlandığımızı bildiğimiz için, bağışlanmış olanların yaşaması gerektiği gibi, lütfekarca herkese şefkat, ilgi, yardım göstererek yaşamalıyız.

Benzer şekilde bazen Hristiyanlar gerek ailesinden ve yetişme tarzından, gerekse içinde bulunduğu kültür ve geleneklerin bir parçası olmanın *-bir topluluğa ait olmanın verdiği güvenlik ve rahatlıkla-* imana dair her şeyi sadece kendileri için düşünüyor olabilirler; ve bu yüzden de etraflarındaki komşularının durumu ile ilgilenmeyi düşünmeyi bazen unutabilirler. Ancak Hristiyanlar böyle yaşamakla bu yeryüzünde Tanrı'yı temsil etmek için bulduklarını unutmuş olurlar.

Bu durumda bazen kişiler sadece kendi doğruluğu için, kendi esenliği, kendi rahatı ve kendi refahı için yaşamaya çalışırlar *-bazen de kişiler ne Tanrı hakkında ne de insan hakkında düşünmeyi gerekli görmeden yaşarlar.* Ancak bir

Hristiyan kişi bu şekilde yaşadığında, Tanrı'nın kendilerini yarattığı amaca aykırı bir şekilde yaşamış olur.

Ancak iyi Samiriyeli adam, yaralı bir yabancıya acıyor, tanımadığı birini ölüme terk etmiyor.

Öyleyse sizler “*komşumuz kim?*” diye düşünmelisiniz. Her dilden, her ırktan, her ulustan insanlara siz *iyi Samiriyeli* gibi komşu olmalısınız.

I.Selanikliler 5:15 *Sakin kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbiriniz ve bütün insanlar için her zaman iyiliği amaç edinin.*

Başka insanlar da mahvolmasın ama Mesih'te sonsuz yaşama kavuşsun diye bütün uluslardan insanlarla ilgilenmelisiniz. Günahın insanlarda açtığı derin ve ölümcül yaraya Mesih'in taze şarabını (Müjde) ve yağını (Kutsal Ruh) sürüp mesh etmelisiniz; ve bütün insanlık ailesi için dua etmelisiniz.

Bütün yabancılara, göçmenlere, ülkenizde ya da şehrinizde geçici olarak bulunan misafirlere, yaşadığımız çevrenizdeki komşulara *iyi Samiriyeli* gibi şefkat ile bakmalısınız (Tesniye 10:19). Dünyanın, benliğin, şeytanın yaraladığı ve tutsak aldığı insanları “*iyi Samiriyeli*” gibi ölümden kurtarmak için çalışmalısınız.

Misyoloji Çalışmak-2

İbraniler 11:8 İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılınca, Tanrı'nın sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı.

9 İman sayesinde **bir yabancı olarak** vaat edilen ülkeye yerleşti. Aynı vadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda yaşadı.

Yani İbrahim kendi krallığını kurmayı düşünmedi, “*gerçek zenginlik, gerçek güvenlik, gerçek özgürlük*” yaşamının cennette olduğuna bakarak yaşadı. Çünkü İbrahim imana dayanarak yaşamayı istedi.

İbraniler 11:10 Çünkü İbrahim mimarı ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu.

11:13 İbrahim ... **yeryüzünde yabancı ve konuk (misafir) olduklarını açıkça kabul ederek yaşadı.**

O halde imanlılar olarak bizler de İbrahim gibi yabancı ve konuk olduğumuzu bilerek yaşamalıyız. Hiç tanımadığımız kimselere (*yabancılara, göçmenlere, aynı şehri ve ülkeyi paylaştığımız bütün insanlara*), hangi dilden, hangi ırktan olursa olsun yardımsever olmalıyız, onların kurtuluşu için çalışmalıyız. Çünkü Mesih bu dünyaya alçalarak geldi, Mesih bu dünyada yabancı ve konuk olarak yaşadı.

Çünkü Mesih bize merhamet ettiği için dünyamıza geldi; ve derin sevgisi, büyük merhameti ile bizler sonsuz yaşamı alalım diye Müjde'yi herkesle paylaştı ve kurtuluşumuz için çarşıta kanını döktü.

O zaman yaşadığımız yerlerdeki sadece yerli vatandaşlara değil, göçmenlere ve geçici olarak yaşayan misafirlere de aynı şekilde lütufkar olarak yaklaşmalı, iyi Samiriyeli gibi onlara yardımcı olmalıyız.

Unutmayalım, kilise Mesih'e iman eden insanlardan meydana gelir; ama kilise Mesih'i tanımayan insanları Tanrı ile barıştırmak için bu yeryüzünde vardır.

Hristiyanlar olarak bizler de yaşadığımız şehirdeki (ülkede) bütün insanlara iyi Samiriyeli gibi “komşularımız” olarak davranmalıyız; yani bütün dünya halklarına Mesih'in gözü ile bakmamız lazım.

Kendimiz bu dünyada İbrahim gibi **yabancı ve misafir** olarak bulunduğumuzu unutmamalıyız. *Yabancı ve misafir olmak* nedir, bunu en iyi Hristiyanlar bilebilir; ve bizler yabancılara, misafirlere, göçmen komşularımıza dost olmak için gayretle dua etmeli ve gayretle çalışmalıyız (Levililer 19:34). Dünyanın bütün uluslarına “komşularımız” olarak dünyaya tuz ve ışık olmak için yaşamalıyız.

II.Korintliler 5:14 *Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şu: Biri herkes için öldü; öyleyse hepsi öldü. 15 Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar.*

Öyleyse bizler insanlık ailesi ile ilgilenirken bunu bir yasa gibi yapmıyoruz. Mesih'in sevgisine dayalı olarak yapıyoruz. Çünkü **"Tanrın Rab'bi"** bütün yüreğinle, bütün canın-

la, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seveceksin" diye yazılmıştır.

Ve insanları tanıdığımız ya da tanımadığımız şeklinde ayırmaksızın onlarla ilgilendikçe Mesih'in sevgisinde güçlenmeyi pratik ediyoruz. Bizler Müjde'yi paylaştıkça Mesih'in sevgisini başkalarının da tatmasına aracılık etmiş oluyoruz.

Mesih bize dünyanın sonuna kadar birlikte olma vaadi verdi. Mesih'in merhametini ayırım gözetmeksizin bütün insanlara götürmeliyiz.

Kısaca iyi Samiriyeli meseli, Ferisi ve vergi görevlisi meseli, kaybolan oğul meseline baktık. Bunlar neden Kutsal Kitap'ta var? Tanrı bizlerden aynı şekilde yerin bütün uçlarındaki insanlara Mesih'in sevgisini, merhametini, şifasını, bereketini götürmemizi; Mesih'in kurtuluşunu ilan etmemizi istiyor. Çünkü Tanrı insanı seviyor ve insanın kurtuluşunu istiyor (Yuhanna 3:16).

Soru şudur: etrafınızdaki dünyaya sizler iyi Samiriyeli gibi komşu olmazsanız, bunu başka kim yapabilir?

Bu ve buna benzer meselleri Tanrı neden bize Kutsal Kitap boyunca veriyor? Çünkü Tanrı bizlerin fikirlerini ve yaşamını değiştirmek istiyor. Bu ve buna benzer meseller ile Tanrı bizlerin '*Tanrı ve Kutsal Kitap*' hakkındaki fikirlerini değiştirmek, yenilemek istiyor. Böylece bizlerin '*komşular –bütün insanlar*' hakkındaki düşünüşümüze bir yenilenme getirmek istiyor.

Ve tabi, fikirlerimiz değişince, sözlerimiz ve işlerimiz (gizlide ve açığıdaki tüm yaşamımız) değişmeli; ve Mesih gibi, sorumlukları olan bir yaşamı sahiplenmeliyiz.

Misyoloji de bizlerin dikkatini böyle çekmek için vardır.

Misyoloji Çalışmak-3

1. ve 2. bölümleri çalışınca sizin aklınıza Kutsal Kitap'tan hangi bölümler geliyor?

Bu bölümler sizce de bir başka vergi görevlisi olan Zakkay'ın iman etmesi (Luka 19:1-9) olayını hatırlatmıyor mu?

Buradaki meselde de yine öncekilerle benzer bir durum var: Kurtarılmaya muhtaç olan insana Mesih merhamet ediyor ve Mesih'in bir günahkara merhamet göstermesini onaylamayan birileri hemen ortaya çıkıyor.

Mesih Zakkay'ın evine gidince birçok kişi şöyle söylüyor:

Luka 19:7 Bunu görenlerin hepsi söylenmeye başladı: **"Gidip günahkâr birine konuk oldu!"** dediler.

Yine burada da günahkar iken Mesih'i kabul eden bir kişi örneği var; ancak etraftaki insanlar Mesih'in bir günahkarı kabul etmesine sevinemiyorlar. Bir günahkarın tövbe etmesinin (Luka 19:8 *krş.* Çıkış 22:1) bağışlanmaya değer

olduğunu düşünmüyorlar. Bir günahkarın bağışlanmasını istemiyorlar –belli ki, kurtuluşu sadece kendileri için istiyorlar.

Mesih ise kendisini kabul eden ve tövbe eden birine hor bakmıyor ve böylelerinden kurtarışını (Luka 19:9) esirgemiyor; aksini düşünenlere şu cevabı veriyor:

Luka 19:10 Nitekim **İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi.**

Bu durumda soru şudur: siz de, bu meseldeki Zakkay'ın bağışlanmasını onaylamayan tarafta mısınız yoksa böyle bir bağışlanma ve kurtuluşa sevinen tarafta mısınız? Bütün insanların kurtuluşu için gayret eden bir yüreğiniz yoksa, insanın kurtuluşu için Mesih'i ve Müjdesi'ni paylaşmıyorsanız, bir başkasının kurtuluşuna sevinen, insana lütfkarca yaklaşan birine benzemiyorsunuzdur.

Öyleyse Kutsal Kitap bu ve buna benzer meselleri niye bize anlatıyor? Çünkü Tanrı iman edenler kimselerden Mesih gibi Müjde'nin duyurulması için çalışmasını; '*ben Hristiyanım*' diye düşünen kimselerin, Mesih gibi günahkarın kurtuluşu için –*bundan sevinç duyarak*- çalışmalarını istiyor.

Müjde, iman eden kimselere bir zamanlar kim olduğunu unutmadan, Mesih'te bağışlandığına ve Mesih'te kurtarıldığına (Matta 1:21 *krş.* Galatyalılar 3:13-14) daima alçakgönüllülükle ve şükranla bakan kimseler olmamız için bunları bize öğretiyor (I.Korintliler 6:9-11):

I.Petrus 2:10 **Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız.** *Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz.*

Yani merhamet edildiğimiz ve Mesih'in kurtuluşuna kabul edildiğimiz için, bizler de bütün insanlık ailesine merhametli olmaya davet edildiğimiz için, Tanrı'nın bu lütfekar işini Müjde hizmeti ile cevaplıyoruz. Yani kurtarılmış bir halk olduğumuz için Mesih'i ve Müjdesi'ni dünyaya ilan ederek yaşıyoruz. Çünkü Mesih kaybolmuşları aramak ve Müjde'ye çağırmak için bizleri davet etmiştir (Matta 10:6).

Eğer sizler “*Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla*” diyen Rab'bin Duasını samimiyetle okuyandıysanız, Müjde'yi komşularınıza, göçmenlere, misafirlere götürmekten de, bu insanların tövbe ile Mesih'e gelmelerini görmekten de sevinç duyanlardansınızdır.

İlave Okuma ve Araştırma İçin:

- Luka 5:31-32 (Hezekiel 34:16)
- Yuhanna 4:35-42
- Romalılar 15:16-21
- Elçilerin İşleri 3-4 (4:20)
- Elçilerin İşleri 26:16-20
- I.Timoteyus 1:13-16
- I.Yuhanna 4:9-14